

A FÉRFI AZ ÁGYON

*1958 szeptemberének végén meglátogattam Edward Hoppert vidéki műtermében. A festőállványán nemhogy félkész művet, még üres vásznat sem láttam, csupán egy vakráma volt rajta. „Egész nyáron ezt nézte” – mondta a felesége.
(Lloyd Goodrich)*

Feküdt az ágyon,
és elgondolta, az ablakból
mit látna elhibázott,
eső után fényeskedő tájképnek;
a közeli, de rozsdás rózsákat,
a tölgy vastag, nedves levelei
közt rekedt piros madarat,
a tócsák tükrében remegő fát.
Feküdt az ágyon,
Az ingét kékbe mártotta az este,
és azt gondolta, sötétben a piros madár
akár fekete is lehet.

Aztán elaludt,
és egy olyan férfiről álmodott,
aki szemüvegben aludt;
ha felébred, annál könnyebben megleli.
A szoba kisebbnek érződött,
a szél a ház sarkánál erősebbnek.
Ha a szív lakóház, gondolta,
idegeneknek adják ki,
akik üresen hagyják hátra.
Ha a szív lakóház,
akkor a fekete madár
a környező sötétségen is
láthatatlanul és vakon repül át,
ütközik az ablaknak,
és veri, verdesi szárnyával
az üveget.

(Fordította: Szilágyi Mihály)